LEGRACE NA PLACE - VÃ•TE, V ÄŒEM SE VEZETE?

StÅ™eda, 13 Ä•ervenec 2011

To se nám toho v poslední dobÄ› sebÄ›hlo.... Se zatajeným dechem jsem nejprve Ä•etla a pozdÄ›ji "na vlastní oÄ•i" v televizi vidÄ›la náš autobus, který "zastavila rakouská policie ve Vídni kvÅ¯li jeho zjevnÄ› Å¾alostnému technickému stavu. Autobus jel Rakouskem bez jedné ze zadních pneumatik a vykázal rovnÄ›Å¾ dalších jedenáct závaÅ¾ných nedostatkÅ¯ na brzdách, osvÄ›tlení, loÅ¾iscích Ä•i oknech."

Autobus byl nápadný pÅ™edevším tím, Å¾e mÄ›l dost velké problémy udrÅ¾et se v jízdním pruhu a proto ho mís hlídka zastavila. Mimo jiné také proto, Å¾e ve Vídni, kde je padesátka, jel osmdesátkou... Rakouský server Krone.at dokonce oranÅ¾ový Neoplan oznaÄ•il za "valící se bombu". Nakonec všechno dopadlo dobÅ™e, pÅ™ijel z Brna jiný, kt cestující v poÅ™ádku dovezl domÅ¯. PravdÄ›podobnÄ› by je všechny dovezl domÅ¯ i ten pochroumaný autobus, al pÅ™ipadá mi to celé jako velké hazardérství, které zákonitÄ› jednou nemusí vyjít. x x x Sama si vzpomínám, jak na zaÄ•átku devadesátých let jsme jeli celá rodinka do Å˜ecka. Byly jsme tÅ™i kamarádky, kaÅ¾dá vzala dÄ›ti, pár nejnutnÄ›jších hadÅ™íkÅ¯ a jelo se... PÅ™istavený autobus byl ta nejstarší karosa, uÅ¾ pÅ™i výjezdu z Prahy moc nezdálo. Ale bÄ›Å¾ný Ä•lovÄ›k zase moc autobusÅ¯m nerozumí a taky to byla první cesta za hranice "socialismu". Horší bylo, Å¾e nÄ›kde cestou (myslím tak dvÄ› tÅ™i hodiny pÅ™ed hranicemi s Å˜eckem, takÅ¾e Makedonie) Å™idiÄ píchnul. A další, podstatnÄ› horší jeho zjištÄ›ní bylo, Å¾e rezervu mÄ›l taky píchlou... Nevím, jak to bylo moÅ¾né, Å¾e nikdo autobus poÅ™ádnÄ› nezkotroloval - ale najednou jsme v poledním Å¾áru sedÄ›li na mezi, po obou straná "pole lán", nikde Å¾ádné stavení. Jo, a taky ještÄ› jedno: to byla doba hluboce bezmobilová... UvÄ›domte si... Nakonec jsme všichni vybrali mezi sebou nÄ›jaké peníze a tÅ™i chlapi se odebrali smÄ›rem kupÅ™edu, Å¾e "kdyÅ¾ ta nÄ›jakou tu pneumatiku náhradní nÄ›kde snad koupÄ›j". Strávili jsme tam asi 5 hodin. Bez jídla, bez pití - však to bylo uÅ¾ kousek pÅ™ed cílem... Tenkrát jsme ještÄ› byli hloupí, a nakonec jsme byli rádi, Å¾e jsme v noci dorazili d hodili rance dovnitÅ™ a ještÄ› se svlaÅ¾ili. NeÅ¾ se jelo zpÄ›t, tak z nás nejvÄ›tší vztek vyprchal. ProtoÅ¾e se naštÄ›stí nikomu nic jinak nestalo. TeÄ• také ne, ale coÅ¾pak se dá na to takhle stále spoléhat??? d@niela(nÄ›Ä•ím podobným jsme tehdy jeli, jen "to" bylo Å¾luté)